

lavillarroel

direcció: tania brenlle

GRUP FOCUS

EMMA VILARASAU

PEP PLA

ÒSCAR CASTELLVÍ

ESTER CORT

L'AMARE

de FLORIAN ZELLER

direcció ANDRÉS LIMA

Què? Qui?

La Mare

direcció **Andrés Lima**

amb **Emma Vilarasau, Pep Pla, Òscar Castellví i Ester Cort**

On? Quan?

La Villarroel (c/ de Villarroel, 87)

Del 28 de gener al 26 de març de 2017

La Villarroel estrena en primícia a l'Estat espanyol **La mare** (*La Mère*) de Florian Zeller, una obra original que ofereix una passejada pels racons de l'edat, la memòria, la parella i la família. Una peça directa que parla sobre l'amor maternal i la síndrome del niu buit. El prestigiós director d'escena Andrés Lima i la reconeguda actriu Emma Vilarasau treballen per primera vegada junts en aquest muntatge, que inicia funcions el pròxim 28 de gener.

La mare és una obra intimista que parla de la dificultat i el dolor que sent una dona en perdre el seu rol de mare al llarg dels anys. Amb una escriptura d'estructura obsessiva, Zeller presenta un espectacle mirall compost d'escenes successives i aparentment similars sorgides de la ment d'Anne -la protagonista del muntatge-; que pretén fer que l'espectador dubti de la realitat que observa. D'aquesta manera, l'autor aconsegueix submergir el públic en la psique d'aquesta dona.

Florian Zeller és considerat el millor dramaturg francès contemporani, junt amb Yasmina Reza, i l'autor de teatre més apassionant de la nostra època. Va escriure *La Mère* l'any 2010 i l'obra es va estrenar el 24 de setembre del mateix any al Petit Théâtre de París, amb direcció de Marcial Di Fonzo Bo. L'any 2011 Catherine Hiegel va rebre el premi Molière a la millor interpretació femenina pel paper d'Anne en aquest muntatge.

Sinopsi

Com altres dones, l'Anne ho ha donat tot per als seus fills, el seu marit i casa seva. Però els anys han passat, els nens se n'han anat, primer el fill i, després, la filla, i ara és el torn del seu marit, que s'absenta cada vegada més... Ella es troba sola, en un regne que es desmunta per tot arreu.

Només cal que el fill, en plena ruptura sentimental, torni uns dies a casa perquè ella torni a viure, a respirar, a ballar. I oblidi que caldrà, per segona vegada, deixar-lo marxar.

Tot i que una sinopsi mai reflecteix l'autèntica veritat del que s'esdevé a escena...

Crítiques

La Mère

“Zeller proposa una visió personal del món, una forma de renovar el llenguatge teatral, deixant que l'espectador extregui les seves pròpies conclusions”

Gilles Costaz, *Le Point*

“L'Anne és una guerrera magnífica, una dona que veu com el seu món trontolla i s'hi rebel·la. Esclata de ràbia en un crit que us deixarà clavats a la cadira”

Brigitte Salino, *Le Monde*

“Una imponent comèdia dramàtica construïda amb intel·ligència”

Thomas Baudeau, *Fous de Théâtre*

Text de l'autor

La Mère presenta escenes successives i aparentment similars, múltiples realitats, per fer-nos dubtar, des de l'exterior, de la realitat que relata, perquè caiguem en la psique del personatge. Això correspon a una estructura obsessiva en la meua escriptura, a la meua intenció de crear un vertigen.

Arthur Adamov va dir que el teatre és el lloc en què el visible i l'invisible xoquen. Crec que també s'hi poden trobar allò real i allò irreal, el conscient i l'inconscient. Investigo per provocar un terratrèmol: el sòl no és ferm, es pot dubtar de tot i qualsevol cosa és possible. L'espectador ha de prendre decisions i entendre que tot desapareixerà en algun moment. En l'experiència col·lectiva del teatre, hi ha una responsabilitat: donar forma a allò efímer.

Florian Zeller

Text del director

La Verdad

Un hombre melancólico me dijo que había contactado con cierto escritor, ya que “necesitaba encontrar otro tipo de lenguaje”. Cuando le pregunté por qué, me respondió que “para hablar de la verdad”. Me habló de una escena de una película que había visto décadas atrás, en la cual una mujer solloza y se lamenta, da voz y dolor a su pena sobre un asesinato que acaba de presenciar mientras un detective le grita “dígame tan sólo los hechos”. Era este contraste entre la verdad de su pérdida y el relato de los hechos exigido por el detective lo que impactaba a mi paciente. La verdad, dijo él, nunca es lo mismo que los “hechos”.

Darian Leader

Cualquiera que se dedique al teatro, incluido el público, sabe que la vida es sueño, que en escena la emoción se comparte, que lo intangible nos une, que el dolor se comparte, que ponerse en el lugar del otro es la base del arte escénico, que el tiempo es relativo y el espacio está dentro de nuestra cabeza. Creo sinceramente que en ocasiones el teatro es un bálsamo para el dolor, para la

melancolía. Y eso es lo que me propuse desde el principio con este montaje... creía que podíamos ayudar de alguna manera a Anne, regalarle algo... porque ¿quién dice que Anne no existe?

Andrés Lima

Personatges

Emma Vilarasau és *Anne*

L'obra és un viatge a la ment de l'Anne. Una dona que estima i, quan perd allò que estima, sent un profund dolor. L'única veritat és la que l'Anne té al seu cap i és en aquesta veritat en què s'introdueix l'espectador.

Pep Pla és *Pierre*

En Pierre pateix les conseqüències de la situació de l'Anne, la seva dona. Intenta acompanyar, entendre i cuidar-la en aquest procés de pèrdua que sent

Òscar Castellví és *Nicolas*

En Nicolas ha marxat de casa i vol que la seva mare entengui que la seva vida es troba fora de la casa familiar. El fet que ella no el deixi marxar fa que la seva relació es trenqui.

Ester Cort és *Élodie*

L'Anne té una obsessió amb la figura femenina. L'Élodie és totes les dones que formen part del seu món i a les quals no tolera: la parella del fill, la seva filla, les amants del seu marit...

Fitxa

Autor **Florian Zeller**
Traducció **Ernest Riera**
Direcció **Andrés Lima**

Amb
Emma Vilarasau
Pep Pla
Òscar Castellví
Ester Cort

Escenografia i vestuari **Beatriz San Juan**
Il·luminació **David Bofarull**
Banda sonora **Jaume Manresa**
Espai sonor **Àlex Polls**
Ajudant de direcció **Ester Nadal**
Ajudant d'escenografia i vestuari **Carlota Ricart**

Direcció de producció **Amparo Martínez**
Producció executiva **Maite Pijuan**
Direcció tècnica **Moi Cuenca**

Regidora/sastressa **Silvia Domingo**
Cap tècnic del teatre **Jaume Feixas**
Construcció escenografia **Arts-cenics escenografia**
Confecció vestuari **Goretti**

Premsa **Anna Casasayas i Marta Ferrà**
Màrqueting i comunicació **Publispec**
Reportatge fotogràfic **David Ruano**
Disseny Gràfic **Santi&Kco**

És una producció de la Villarroel.
Primera representació 28 de gener 2017
Durada de l'espectacle 1 h 40 min aproximadament

Empreses col·laboradores

Florian Zeller, autor

És un novel·lista i dramaturg francès. La seva obra ha estat traduïda a diversos idiomes. *The Independent* el considera “un dels talents literaris més populars a França”.

Amb vint-i-sis anys va escriure la seva primera novel·la *Neiges artificielles*. **Les amants du n'importe quoi**, el seu segon relat, va ser ben rebut per part de la crítica. I no va ser fins al 2004 que es va donar a conèixer al gran públic francès amb la publicació de la seva tercera novel·la, *La Fascination du pire*, amb la qual va rebre el prestigiós premi Interallié. Zeller és, avui en dia, un dels dramaturgs contemporanis més coneguts de França. Entre les seves obres cal destacar: *L'Autre* (*L'altre*, 2004), *Si tu mourais* (*Si morissis*, 2006), protagonitzada per Catherine Frot; *Elle t'attend* (*Ella t'espera*, 2008), interpretada per Laetitia Casta i Bruno Todeschini, i *La Mère* (*La mare*, 2010).

Andrés Lima, director

És considerat un dels grans directors de l'escena espanyola. Amb els seus muntatges ha ajudat a l'actualització dels conceptes de la posada en escena del teatre.

Ha realitzat molts cursos per Espanya i ha estat becat per la residència Internacional d'escriptors emergents del Teatre Royal Court de Londres.

És el fundador de la companyia Animalario amb la qual ha dirigit: *El Montaplatos* (2012); *Penumbra* (2010); *Urtain* (2008); *Tito Andrónico* (2009); *Argelino* (2008); *Marat-Sade* (2006); *Hamelin* (2005); *Últimas palabras de Copito de Nieve* (2004); *Alejandro y Ana (lo que España no pudo ver del banquete de la boda de la hija del presidente)* (2002); *Pornografía barata* (2001), escrita també per ell; *Tren de mercancías huyendo hacia el oeste* (1999); *El fin de los sueños* (2000) i *Que te importa que te ame* (1997).

Com a director escènic ha treballat per a la Comédie-Française (*Les joyeuses commères de Windsor*, 2011 i *Bonheur*, 2009) i per l'Stadsteater de Goteborg, Suècia (*El cas Danton*, 2012, i *Blackbird*, 2010). Altres treballs recents són *Desde Berlin, tributo a Lou Reed* (Teatre Romea, 2014); *Los Macbez*, sobre *Macbeth* de William Shakespeare amb versió de J. Cavestany (CDN, 2014); *Viento (es la dicha de amor)*, Teatro de la Zarzuela, 2013; *Elling* (Madrid, 2012); *Medea* de Séneca (Teatro de la Abadía, 2015), i *Les bruixes de Salem* d'Arthur Miller (Grec Festival de Barcelona, 2016).

Ha guanyat nombrosos premis com el premi Max a millor direcció per *Urtain*, *Argelino*, *Marat-Sade* i *Hamelin*.

Emma Vilarasau, *Anne*

És una de les actrius més reconegudes de l'escena catalana, també molt requerida a la televisió i el cinema. Va ser candidata al *Goya* a millor actriu el 2005 i el *premi* a millor actriu del *WorldFest-Houston International Film Festival* - 2013 per la pel·lícula *Desclassificats*, del 2012, basada en l'obra teatral de Pere Riera.

Entre molts altres guardons per la seva labor als escenaris, ha rebut el premi Max 2014 a la millor actriu de teatre i el premi Butaca 2013 per l'obra *Barcelona* (2013); el premi Teatre BCN 2004-2005 a la millor actriu per l'obra *Les tres*

germanes (2005); el premi Els millors de la Ciutat de Tarragona a la millor interpretació femenina per *L'habitació del nen* (2003); i el premi de la crítica teatral *de Barcelona* per l'obra *Criptograma* (1999).

Va debutar als escenaris l'any 1982 amb *Mort, dimoni i carn* de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli (Teatre Lliure, 1982). Al Lliure va treballar durant un llarg període sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es posa per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (Teatre Romea), posteriorment repetirà a les seves ordres a *El criptograma* de David Mamet (TNC, 1999); *L'habitació del nen* de Josep Mª Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost* (TNC, 2010-2011); *Els dies feliços* de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); *Fedra* de Racine (Teatre Romea, 2015) i *Caiguts del cel* de Sébastien Thiéry (Teatre Condal, 2015 i Teatre Goya, 2016).

També destaquen les seves interpretacions a les ordres d'Ariel Garcia Valdés a *Les tres germanes* (TNC, 2005); de Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); de Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); de Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009); *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2006); de Pere Riera a *Barcelona* (TNC, 2013); *Desclassificats* (La Villarroel, 2011) i *Infàmia* (La Villarroel, 2016); de Daniel Veronese a *Qui té por de Virginia Woolf?* (Teatre Romea, 2011), i de Pau Miró a *Victòria* (TNC, 2016).

Pep Pla, *Pierre*

Actor i director d'escena, des del 2006 és director artístic del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa (CAET). Va estudiar Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. En la seva faceta com a actor, ha combinat teatre i televisió. En teatre ha treballat a: *Animales nocturnos* de Juan Mayorga amb direcció de Magda Puyo (Sala Beckett, 2005); *11 setembre 2001 / Les troianes* de Michel Vinaver amb direcció de Ramon Simó (TNC); *Escenes d'una execució* de Howard Barker amb direcció de Ramon Simó (TNC Sala Petita); *La comèdia dels errors* de Shakespeare amb direcció d'Helena Pimenta (TNC

Sala Petita); *Hamlet* de Shakespeare amb direcció de Lluís Homar; *El sopar dels idiotes* de Francis Veber amb direcció de Paco Mir; *Olga sola* de Joan Brossa amb direcció de Rosa Novell; *Casa de nines* d'Henrik Ibsen amb direcció de Juni Dahr; *Macbeth* de W. Shakespeare amb direcció de Tamzin Townsend; *La cantant calba* d'Ionesco amb direcció de Boris Rotenstein; *Otel·lo* de Shakespeare amb direcció de Mario Gas; *El barret de cascavells* de Pirandello amb direcció de Lluís Homar (Teatre Lliure); *Després de la pluja*, escrita i dirigida per Sergi Belbel; *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand amb direcció de Maurizio Scaparro (Cia. Flotats).

També ha participat en nombroses sèries de televisió com *Ventdelplà*; *El cor de la ciutat*; *El comisario*; *Temps de silenci*; *Nissaga, l'herència*; *Homenots*; *Estació d'enllaç*; *Pedralbes Centre*; *Leña al mono que es de goma*; *Blanc o negre*; *La vida en un xip*, i *Poble Nou*.

Òscar Castellví, *Nicolas*

Llicenciat en Interpretació de Teatre de Text el 2008 per l'Institut del Teatre de Barcelona. Els seus darrers treballs en teatre han estat *L'Avar* de Molière amb direcció de Josep Maria Mestres (Teatre Goya, 2016); *Soliloquejar amb algú* de Roger Torns (La Seca, 2015); *Translations* de Brian Friel amb direcció de Ferran Utzet (LaPerla29, gira 2014); *TocToc* de Laurent Baffie (Club Capitol, 2013); *Els justos* d'Albert Camus (Cia. AlGalliner, 2013); *Atraco, paliza y muerte en Agbanäspach* de Nao Albet i Marcel Borràs (TNC, 2013); *No parlis amb estranys* d'Helena Tornero (TNC, 2013); *L'ombra al meu costat* de Marília Samper

(TNC, 2012); *Voyager* de Marc Angelet (TNC, 2012); *T-Error* de Jordi Oriol (TNC, 2012); *Una història catalana* de Jordi Casanovas (TNC, 2011); *Gang Bang* de Josep Mª Miró (TNC, 2011); *Vimbodí vs. Praga* de Cristina Clemente (TNC, 2011); *A una nena nua llepa-li la pell, llepa-li la pell a una nena nua* de Marc Artigau (Teatre Lliure, 2010); *Lluny de Nuuk* de Pere Riera (TNC, 2010); *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca (TNC, 2010); *M de mortal* de Carles Mallol (TNC, 2010); *Submergir-se en l'aigua* d'Helena Tornero amb direcció de Marília Samper (Institut del Teatre, 2008); *Quan encara no sabíem res* de Josep Mª Miró (Tantarantana, 2008); i *Tres tristos traumes* de Pasqual Alapont (Cia. AlGalliner, 2004), entre d'altres.

Ester Cort, *Élodie*

Llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre. Els darrers muntatges en què ha participat són: *Les alegres casades de Windsor* de W. Shakespeare dirigida per Marc Rosich (2016); *Les males persones*, escrita i dirigida per Carles Mallol (2016); *Al vostre gust* de W. Shakespeare, dirigida per Llätzer Garcia (2015); *Eduard II* de C. Marlowe, dirigida per Roberto Romei (2014); *Molt soroll per res* de W. Shakespeare, dirigida per Israel Solà (2014); *Woyzeck* de Georg Büchner amb versió i direcció de Marc Rosich (Sala Beckett, 2014); *Nit de Reis* de W. Shakespeare, dirigida per Iban Beltran (2013); *Pell de mercuri* de Philip

Ridley, dirigida per Antonio Calvo (2013); *Treballs d'amor perdut* de W. Shakespeare, dirigida per Marília Samper (2012); *El somni d'una nit d'estiu* de W. Shakespeare, dirigida per Joan Maria Segura (2011); *Gata sobre teulada de zinc calenta* de Tennessee Williams, dirigida per Àlex Rigola (2011). En televisió ha participat a sèries com *La Riera* (TV3), *Nàufrags* (BTV), *Porca Misèria* (TV3) o *El cor de la ciutat* (TV3).

PATROCINADORS DEL TEATRE

INSTITUCIONS

COL-LABORA

GRUPS

COL-LABORADORS DEL TEATRE

INFORMACIÓ GENERAL

LA MARE

Del 28 de gener
al 26 de març de 2017

Horaris

Dimarts i dijous, 20.30 h
Divendres i dissabtes, 21 h
Diumenge, 18.30 h

Preu

De 24 a 28 euros

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel
lavillarroel.cat

Grups

Preus especials a
promentrada.com
T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Anna Casasayas - Marta Ferrà
premsa@focus.cat
T. 93 309 75 38

MOLT MÉS A

la_villarroel

UTILITZA EL
NOSTRE HASHTAG

#LaMare

Compra les teves entrades a lavillarroel.cat